

[Kaj Hansen.]

lade parcelhusejerne fortsat at disponere over hele deres egenkapital og bevare deres nuværende likviditet. Det er nemlig først ved ejerskifte, der løber renter på, og så vil handelsprisen naturligvis rette sig efter de forpligtelser, som er tinglyst på huset. Det ville virkelig bekæmpe inflationen, og en sådan lovs gennemførelse ville betyde, at vi ville se meget mildt på at ophæve 2½ pct. afgiften.

Men vort forslag blev jo pure afvist af finansministeren, som sagde, at dette jo var et indgreb i ejendomsretten. Ja men det vil altså betyde, at man om hvert virkelig effektivt forslag, der griber ind i inflationen, siger, at det er et indgreb i privatejendomsretten, og dermed erklærer man jo, at man ikke vil bekæmpe inflationen.

Som jeg sagde ved første behandling, så er 2½ pct. afgiften nu indgået i prisniveauet, og vi føler os ikke overbevist om, at en ophævelse betyder, at priserne så falder tilsvarende. 2½ pct. afgiften har jo også spillet en mærkelig rolle under de forskellige forligsforhandlinger, der har været, og resultatet af dem her i folketinget. Først var 2½ pct. afgiften med i forliget mellem venstre og socialdemokratiet, altså det firkantede forlig, og nu optræder 2½ pct. afgiften så i et nyt forlig, det sorte forlig. Det sorte kabinet kan faktisk tage æren af, at det nu er kommet til at optræde her, og det er jo helt urigtigt, når hr. Gudme siger, at 2½ pct. afgiften ikke skal ses i nogen anden økonomisk sammenhæng. Selvfølgelig skal den da det. Det provenu på 500 mill. kr., der mistes, hvor skal det tages fra? Vi ved jo, at der er andre, der har nævnt de store afgifter, der lige er vedtaget i folketinget, og som befolkningen bliver plaget med, men regeringen har jo også en lang liste over nedskæringer, der skal gennemføres. Det er jo nedskæringer, som skærer dybt i kødet på de sociale udgifter; det er beskatning af børnetilskud, delvis bortfald og mange andre ting.

Det er da klart, at det hele skal ses i en økonomisk sammenhæng, og derfor kan vi under ingen omstændigheder medvirke til lovens ophævelse her på det politiske grundlag, vi i dag har i folketinget. Jeg vil sige det på den måde, at det sorte forlig vil vi holde os langt fra; vi vil ikke engang røre ved det med en ildtang. Derfor kan jeg sige,

at vi vil stemme imod ophævelse af loven, og vi vil også stemme imod ændringsforslaget.

Poul Westergaard (DR):

Et mindreal i udvalget, socialdemokratiet og socialistisk folkeparti, udtrykker i betænkningen forundring over — og hr. Henning Philipsen gjorde det samme heroppefra for lidt siden — at man „kan tillade sig at afskaffe denne afgift, som . . .“ — siger man — „ . . . lægger en dæmper på inflationen og indbringer et provenu på over 500.000.000 kr. om året, hvilken byrde nu skal bæres af arbejdsindkomsterne, samtidig med at der fortsat indkasseres store arbejdsfri kapitalgevinster.“

Jeg forstår ikke denne forundring, og jeg forstår ikke denne argumentation. Hvorfra ved socialdemokratiet og socialistisk folkeparti, at 2½ pct. afgiften lægger nogen som helst dæmper på inflationen? Det fremgår i hvert fald ikke af statistikken over ejendomsprisudviklingen, og det mest sandsynlige er efter min opfattelse, at en sådan afgift i omsætningsleddet, på samme måde som f. eks. moms, må føre til prisforhøjelser. Fødevarer og andre varer, som man har belagt med moms, stiger med afgiften, og det tror jeg også ejendomspriserne gør. Dermed stimulerer den i stedet for at dæmpe inflationen, og den øger presset på lånemarkedet. Det er altså en skadelig afgift.

Der er heller ikke ført dokumentation for, at udgiften beskærer de såkaldte kapitalgevinster. Hvis mit første ræsonnement er rigtigt, så gør den det i hvert fald ikke. 2½ pct. afgiften beregnes jo helt uafhængigt af, om der er gevinst, eller om der er tab ved en ejendomshandel. Den er en regulær flytteskat, som urimeligvis må betales af arbejdsindkomsterne hos dem, der må flytte og købe ny ejendom. Det er altså ikke rigtigt, som mindretallet siger, at nu skal arbejdsindkomsterne som helhed bære noget, de ikke har måttet bære før. Man rammer med 2½ pct. afgiften arbejdsindkomsterne hos dem, der har måttet udsættes for en forflytelse, og det vil sige, at man rammer arbejdsindkomsterne helt i flæng.

Sammen med de radikale har retsforbundet jo stillet ændringsforslag om omgående ophævelse af afgiften. Det synes jeg, ligesom andre, at der er særdeles vægtige, saglige